

בבית הדין למשפטת של איגוד הcadres

בעניין הנאשס : צבי ליבר

החלטת

הנאשס, חבר הנהלת איגוד הcadres צבי ליבר, הועמד לדין בגין עבירה על תקנון המשפט שעניינה "ביוזי מוסדות או בעלי תפקידים".

כתב האישום, המפורט במכtab מיום 4.8.15 של היועצת המשפטית של איגוד הcadres, מצטט קטעים מריאון עם הנאשס שפורסם ביום 31.7.15 בעיתון גלובס. הцитוטים שפורטו בכתב האישום ממלאים לטענת היועצת המשפטית את יסודות העבירה של ביוזי מוסדות או בעלי תפקידים.

אלן הקטעים שצוטטו:

"- מה שהתחילה כמאבק לגיטימי של סיעת עו"ד שאתה חלק منه, הפרק בשלב מסויים למאבק שנראה שאיבדתם בו כיוון. könntו החלטתכם שלא תענרו עד שתהיה אדמה חורכה?

"לא, להיפך. אנחנו רוצים אדמה ישירה. אנחנו אומרים צריך להרוויז את הבניין זהה מהיסוד, באמצעות להרוויז אותו מהיסוד, אבל לישר את השיטה ולבנות על זה משחו יפה. כי אלו נורמות של 30 שנה, שהיו רגילים ששולטים שם מרכדי הספורט, אז צריך לעשותו להמשיך ולנקות את השחיתויות."

.....

- ניסית לrhoץ לתפקיד יו"ר האיגוד ב-2012, באמצעות חשבות שיש לך סיכון?

"האמנתי שהזה יכול לעבוד. ואני לא מצטער על זה לרגע כי באתי בידיים נקיות, וגם כי באמצעות ציריך להריד שם את כל הבניין. כל התרבות הניהולית של האיגוד בغالל שלטון המרכדים, זה היה כמו בית חשור שמעולם לא הדליקו בו אור, והיומ כשתהה מדליך פנס כולם חושבים שאתה משוגע. האיגוד מנוהל בצדורה הциונית שישי, עדין. היו"ר עמירם הלוי הוא בובה של מנכ"ל האיגוד. לא ראיינו בתוקופתו שום דבר שהוא יוזם בעצמו".

- אז גם עמירם הלוי לא טוב? בדיעבד יש מישחו שהעפותם שאתה מצטער שגרמתם לו ללקת?

...והיום יש את עמירם הלוי שרוקד לפוי החיליל הזה ובגלל זה הוא שורד. "

יצוין כי החדשות בцитוטים אין במקור (בכתבה בגלובס), אלא הין הגדשות של היועצת המשפטית, אשר באמצעות התכוונה מן הסתם להבהיר מהם הביטויים הספרטניים מהцитוטים הנ"ל אשר מהווים את עבירת הביוזי.

בדיוון שנערך בפנינו, שבה והבחירה היועצת המשפטית כי מקור העמדת לדין בגין עבירות הביזוי, הינו בהתקטאויות לפיהן יש להוכיח את הבניין של האיגוד מהיסוד ולבנות משחו חדש, כי יש להמשיך ולנקות את השחיתות וכי עמירים הלו הוא בוגה של מנכ"ל האיגוד.

היועצת המשפטית סבורה כי יש חומרה מיוחדת, כאשר דברי הביזוי נאמרים מפי אדם שהוא חבר הנהלה, חבר נשיאות וחבר בוועדות חשובות.

עוד רואה היועצת המשפטית חומרה מיוחדת במקרה זה גם נוכת העבודה שהדברים נאמרו בראיון לעיתון גלובס שהוא כל תקשורת חשוב הנקרא ע"י צמרת אנשי העסקיים במשק, אשר מקרים דברי הנאש יכולם לקבל את הרושם שעמירים הלו והאיגוד הם מושחתים וגוי, כך שראיון מסווג זה יכול לגרום נזק עצום לאיגוד.

בדיוון שנערך בפנינו, לא החשיש הנאש, אשר יוצג ע"י בא כוחו ע"ד אמיר רוזנברג, את עצם אמרות הדברים שייחסו לו בכח התקשרות עיתון גלובס, לא טען כי דבריו הוכיחו מהקשרם ולא חזר בו מעצם האמרות. טיעונו הוקדשו בעיקר להציג הטעמים לפיהם, כך אליבא דנאים, התקטאויות אלה אינן מצדיקות את העמדתו לדין, לא כל שכן את הרשותנו.

בא כוח הנאש טען כאילו הרשות הנאש בוגין התקטאויות פוגעת בזכותו הנאש לחופש הביטוי. לדבריו, הנאש רשאי במסגרת מילוי תפקידו להעביר בикורת על האיגוד ועל נושא תפקידים, והגשת כתוב האישום הינה ניסיון לסתום פיות וולסלק את הנאש ממתפקידו כחלק מהמאבק פוליטי של סיועות אחרות בסעיה זו. לטענת בא כוח ב"כ הנאש, חובה על הנאש, הממלא תפקידים רבים, לדבר ולא להבלギ, ויש לאפשר לו להגיד את דבריו. בא כוח הנאש ציין, כדוגמה, כי בבחירה לשכת עורכי הדין הטicho המועמדים אחד לפני השני האשםות וטענות חמורות ואיש מהם לא הוועד לדין. הנאש ובא כוחו טענו כי עניינים שחשף הנאש התגלו כנכונים, ובין היתר הביאו לבדיקת הפרשה היוזעה כפרשת "ישראל ביתנו", להחלפת היועץ המשפטי של האיגוד ועוד. לדבריהם, הנאש כיוון בדבריו בראיון לדברים שהיו ופורסמו ויש לזכותו מכל אשמה.

ב"כ הנאש טען גם לאכיפה ברורנית, שכן, כפי שעולה מפרוטוקול ישיבה שהמציא לידינו, מר בן שושן, מנכ"ל איגוד הcadorsel, השתלה בנאש תוך שימוש בביטויים המצדיקים העמדת לדין בגין עבירות הביזוי, כמו כן מפרוטוקול הישיבה:

"יא חתיכת גנב בן גנב....אני אשים אותך בכלל...יא חתיכת אפס, חתיכת נוכל". איש לא העמיד את מר בן שושן לדין ממשמעתי בגין ביזוי, העלה או כל עבירה אחרת.

בתשובה לדברי הנאש ובא כוחו, הבחירה היועצת המשפטית כי יש לאיגוד תשובה עניינית לכל טענה וכלל "חשיפה" שהעלתה הנאש, וכי היא אינה חולקת על זכות הנאש לבוא ב ביקורת בתוך מוסדות האיגוד, אולם לדבריה "במסגרת ישיבה פנימית ליבר יכול להגיד חכל, אבל לא להוציאו לעיתון".

עוד טענת היועצת המשפטית כי בראיון בגלובס לא העלה הנאש דברי ביקורת עניינית. הוא לא פירט עובדות, אלא השתמש בתארים - דוגמת "שחיתות", "בונבה" ו- "להרוויס". אלה לא עובדות, אלא תארים שיש בהם ביזוי. לדבריה, הנאש השתמש בראיון לחיסול שbownot עם יריבים פוליטיים. הוא השתמש בתארים מbezים שעה שהזכיר עלול לחשב שמדובר בעבודות.

לענין טענת האכיפה הברורנית שהיבשה היועצת המשפטית של האיגוד כי מר בן שושן הינו עובד שכיר ולא בגדיר "ممלא תפקיד", שכן לא ניתן להעמידו לדין על פי תקנון המשמעת החל על נושא תפקיד. נקדמים ונציגים במאמר מושג, כי חשו אי נוחות רבה (בלשון המעטה) מקרים הפורוטוקול שהובא בפנינו, ואנו תקווה כי מדובר באירוע חריג שאינו משקף את דרך ההתקטאות בישיבות של מוסדות האיגוד. הוайл והיועצת המשפטית לא מצאה בידה

סמכות להעמיד לדין, אנו תקווה כי היועצת תמצא כלים אחרים למניעת מצב בו ביטויים מעין אלה נשמעים בישיבות ובדיונים.

אשר לתיק שבפנינו, שקלנו את דברי הצדדים וכפי שהבהירנו להם כבר בדיון, אין לנו נדרשים לשאלות בדבר נכונות טענות הנאשם, או האם הדברים עולמים כדי עוללה או עבירה של פרטום לשון הרע במובנו של חוק איסור לשון הרע. אין זה תפיקוד של בית הדין לשמעת ואין בדיינו כלים לבדוק את הטענות שהעליה הנאשם במסגרות שונות נגד איגוד חברי, מה גם טענות אלו אינן מפורטות בראיון בגין הועמד לדין. גם אם נמצא מחלוקת הכוורת, כי לנאים ביקורת עניינית וטענות מופרבות בגין הועמד לדין. הרי כאשר מדובר בדיון ממשוני, השאלה הינה באשר למסגרת ולאופן בו העלה הנאשם את דבריו.

כפי שהבהירנו לצדים בדיון, הסוגיה מתמקדת בעניינו בשאלות ATIOT של כלל התחנחות החלים על בעל תפיקוד כלפי המוסד בו הוא מכון וחובת בעל התפקיד לשומר על כבודו של המוסד בו הוא מכון, מבליל פגוע בזכותו למלא את תפיקודו.

אם שחקנו או מאמין מטיח בפני שופט המשחק טענות כגון "מושחת" או "אתה בובה של המשbez או של לוייר איגוד השופטים", אין ספק שככל דעת היה מסכנים כי הוא ביצע עבירה של העלבת שופט. אם שחקנו או מאמין יצעק כלפי שופט המשחק כי "אתה לא מבין כלום. אתה לא יודעת את החוקה", לא תעזר לך טענת "אמת דיבرتיה", וגם אם יוכיח כי השופט טעה בחחלתו, לא יזכה מעבירה של העלבת שופט.

השאלת הינה אם דין שונה כאשר מדובר בבעל תפקיד "צבורי" או "פוליטי" הממלא תפקיד בנשיאות או הנהלת איגוד הכוורת. האם החירות למלא את תפקידו מאפשרת לבעל התפקיד חופש ביטוי מוחלט, גם תוך שימוש בביטויים מזרים או מעלייבים, או שמא ישן נורמות ATIOT החולות עליו כלפי המוסד בו הוא מכון ובעלי התפקידים האחרים באותו מוסד.

ביקשו מהצדדים לידענו אם יש בידיהם תקדים המתייחסים לסוגיה המצוומצמת שעליינו בפניהם. הדוגמאות שהצדדים הביאו בפנינו לא נגעו למסגרת הספציפית של חובות האתיקה של נבחר ציבור במסגרת מילוי התפקיד שהוא מלא ואו כלפי הגוף בו הוא מכון. הדוגמאות שהובאו על ידיים בפנינו ברובן לא עסקו בסוגיה המצוומצמת שתחמו לנו להם.

ב"כ הנאים הסתמנך על החלטת ועדת האתיקה של הכנסת בעניין התבטאויות של חברי הכנסת. ההחלטה זו מחד עומדת על כך שיש להימנע ככל הנימנע מהגבלה חופש הביטוי הפליטי והאידיאולוגי של חברי הכנסת, גם כאשר הדברים שהם אומרים חריפים ומקוממים. הזכות לחופש ביטוי מהוות כלי UBODAH ראשוני במעלה עבור חברי הכנסת ומצדיקה מתן הגנה לדברים שאינם פופולריים ושאן יכולם לצרום לאזוניות רבוות.

אולם החלטות ועדת האתיקה של הכנסת מושיפה ואומרת כי ביחס להתבטאוויות שיש בהן ניבול פה, השמיצה, הכפשה וbijoy של יחידים וציבורים, עדות הוועדה שונה בתכלית. הוועדה סבורה כי התבטאויות אלה פוגעות במעמדתה של הכנסת ובכבודה ומדרגות את השיח הציבורי בישראל, וכי מן הרואין לטפל בתבטאוויות אלה בכלים העומדים לרשوت ועדת האתיקה, וזאת על מנת לשרשן.

היועצת המשפטים ציינה כי בסעיף המשמעת בגין הועמד הנאשם לדין נעשה שימוש כאשר היו התבטאויות מזירות כלפי בני דין של איגוד הכוורת או דיינו.

במסגרת הטיעון המשלים היא הפנתה לשני מקרים מההתאחדות לכדורגל בהם חורחקו חברי הנהלה בגין התבטאויות כלפי חברי הנהלה אחרים. אחד – מקרה של פרוספר אוזגי אשר מפסיק דין שניין נגדו בתביעה אזרחות בגין לשון הרע תא (ת"א) 31574-05-12 אוסדו ני פרוספר אוזגי, לעומת כי בגין אותן התבטאויות נשוא התקיק האזרחי, הורשע הנאשם עיי' ועדת המשמעת של התאחדות לכדורגל, בין היתר בעבירות שלbijoy מוסדות ואו מלאי תפקידים ואף הושעה מ לחברותו בהנהלת ההתאחדות. לא הוצאה בפנינו החלטה הניל של ועדת המשמעת.

המקורה השני – עניינו בהרחקה של דני לוי (שכיהן חבר הנהלה בהתאחדות לכדורגל שהתבטא בחרייפות נגד יי"ר ההתאחדות גברי לוי. לא הומצאה לנו החלטה).

שקלנו וחוינו את טיעוני הצדדים ואת האסמכתאות והדוגמאות שהביאו בפנינו, מתוך רצון להיות זרים, סמכים ובוחנים שהרשה לא תהווה פגעה ביכולתו של בעל תפקיד נבחר למלא את תפקידו, ושאין אנו נגררים לשמש כלי במסגרת מאבק פוליטי בין סיעות יריבות באיגוד הכדורסל.

ערים אנו לחסיבותו של חופש הביטוי, במיוחד בדבר מדור בבעל תפקיד נבחר ציבור. ליותר לצין, כי הזכות לחופש הביטוי אינה מוחלטת, והיא ניתנת לאיזון מול זכויות וערבים אחרים. בעניינו, מול זכות הנאים לחופש ביטוי, ניצבת השאיפה לשמר על מעמדו הציבורי של איגוד הכדורסל ומוסדותיו, על כבוד בעלי החלטות וביצוע פעולות שלא יהיו אהודות על נאמנה ובצורה יعلاה, בין היתר תוך קבלת החלטות וביצוע פעולות שלא יהיו אהודות על כליל עולם, מבלי שתונף מעל צוארם חרב של ביוזים או הוצאה דיבטים במובמי. תכלית זו העומדת בbasis סעיף 20 (לב) לתקנון המשמעת, אינה סיכול המשמעת דברי ביקורת כלפי האיגוד, בעלי התפקידים בו ומוסדותיו, אלא מניעת ביוזים, ואין בתקנון המשמעת כל הוראה המונעת העלאת דברי ביקורת כלפי האיגוד.

נוסף ונאמר כי איןנו מסכימים בהכרה עם עמדת היועצת המשפטית כי אפשר להשמע את דברי ביקורת-בישיבה פנימית אך אין להוציא אותם לעיתון. הדברים אינם טוענים הכרעה בתיק זה אך אנו מניחים, כי כאשר נשמרת דרך ביטוי נאותה, רשאי בעל תפקיד להביע לדיוק הצביע הרחב, גם באמצעות ראיון לעיתון, דברי ביקורת או ממצאים שחשף והעלה בפני המוסדות של האיגוד.

השאלה הינה האם במסגרת הריאון בגלובס, נשמר האיזון הרואוי בין זכות הנאים לבקר, לבין האיסור לבזות את האיגוד ומוסדותיו, כפי שעולה מתקנון המשמעת. יודגש, לא כל דבר ביקורת כלפי האיגוד או מי מתרביו מהוועה עבירה של ביוזי. מדובר היועצת המשפטית של האיגוד עולה כי לגרסתה הקו הפריד בין דבר בקורס לביזוי נועז בהבחנה בין "עובדות" ל"תיאור". זה אכן יכול לשמש מבנה, אך הינו מושגים לו את מבחן הסגן ווופן הביטוי.

כאשר קוראים את הריאון, נראה כי זלת שימוש בביטויים בוטים, אין בריאון ביקורת ממשית, עובדתנית, ספציפית. אין מתאם בין תוכן הענייני לבין "הצבע" העולה ממנה וחלשו הננקטת ע"י הנאים.

"הריעונות" או "הדעות" שהתכוון הנאים להביא לידי ביטוי, ניתנים להיאמר בכפוף לכך שהנאים יבחר על מה הוא מבסס את דעתו ("עובדות"), ובלבך שהנאים יבחר דרך ביטוי נאותה כראוי לרוח הספורט ולאדם שמחן בכהונה בכירה באיגוד אותו הוא מבקר.

הנאים רשאי גירוש וגס לטעון בפומבי כי יש לבצע שינויים מרחיקי לכת באיגוד הכדורסל, אך מכאן ועד להתבטאות לפיה יש להrosis את בנין האיגוד מהישود רב המרחק, הן בשל כך שאינו הנאים מפרט מהי ביקורתו, והן בשל השפה המבזה בה בחר.

כל שבידי הנאים ממצאים לפעולות שיש בהן שחיות, מובן כי הוא רשאי לבקר פעולות אלה, אך תחת זאת הנאים בריאון הטיח טענה כללית בדבר הצורך לנוקות שחיותיות, כאשר הקונטקט ורוח הדברים העולה מהריאון יוצרים את הרושם כי הנאים טוען שהכל באיגוד רקוב ומושחת. זו אינה ביקורת, אלא ביוזי המוסד.

הנאים, ככל שהוא יכול לבסס את דבריו, זכאי לחשוב כי יי"ר האיגוד אינו מגלה עצמאות, אך הביטוי כאלו הינו בובה של מנכ"ל האיגוד עולה כדי ביוזי.

לידינו, מעבר להתייחסות לכל אחת משלשות ההתבטאות בנפרד, משקלן המctrבר של התבטאות אלה והיעדר נימוקים ופירוט לעומד מארח הטענת האשמות וכיונאים אלו, הם

הנותנים לראיון צביון מכפיש ויוצרים בפני הקורא הסביר רושם שיש בו ביזוי של איגוד הcadres ומלאי תפקידים בו.

לא מקובלות עליינו טענות כי הנאם בדבר "סתימת פיות". הבעת עדות הנאם, אף באמצעות התבטאויות נוקבות, אף תוך מתיחת ביקורת פרטונאלית חריפה, לא היו נתפסות כביזוי, לו היו גשותות מזק שמירה מינימאלית על כבוד מושאי הביקורת. השימוש בביטויים דוגמת "צורך להזכיר שם את כל הבניין", "צורך להרושא את הבניין הזה מהיסוד" וכיוני בעלי תפקיד "בובות", אינם מקיים דרישת שומרה על כבוד מושא הביקורת, ועלה כדי ביזוי.

לענין זה, יובהר כי אנו מצוים בהליך משמעתי, וכי בית דין זה כבר חזר ותבהיר כי בהליך זהה, רף ההתנהגות המדרש להרשעה בענייני אתיקה ומשמעות שונה הנדרש בהליך פלילי, וההתנהגות העומדת ל מבחנו בית הדין, נבחנת באמצעות מידת שונות מאלה של הדין הפלילי. לצורך הדין המשמעתי אין

לאור האמור, מצאנו לנכון להרשיע את הנאם בעבירות ביזוי לפי סעיף 20 לב לתקנון המשמעת.

לענין העונש שייגוזר על הנאם, עמדת היועצת המשפטית של האיגוד הייתה כי יש להרחיק את הנאם לתקופה ממושכת ממוסדות האיגוד לתקופה שלא תפחת משנה ולתקופה נוספת על תנאי, בצוירוף כסף בסך 50,000 ש"ח בפועל ו- 50,000 ש"ח על תנאי.

אנו סבורים כי יש קשי בטלת עונש הרחקה כאשר מדובר בנבחר ציבור. מדובר במקרה, בוגר ייצוגו שנציגו נבחרים בהליך של בחירות ומיצגים סיועות שונות. כן העילנו חשש בדיון, שהרתקתו של הנאם תפגע בייצוגו היחסי לו זכאיות סייעתו במוסדות האיגוד. היועצת המשפטית הבהירה לנו, כי במקרה של השעיית הנאם הסיעה שלו זכאית למנות מלא מקום ללא צורך באישור הנהלה, כך שסיומו של הנאם לא תיפגע. לעניין אורך תקופת השעה היא צינה כי ישיבה מתקימת רק פעם בחודשים וחוסיפה כי לא בקשה יותר משנה, על מנת לו לפגוע באפשרות הנאם להתמודד בתחרויות הבאות.

הבירות היועצת המשפטית, מחלוקת ממידת הפגיעה שחששו כי קיימת בעונש של השעה, אך בדיון איננו סבורים כי יש מקום להשעה כה ממושכת בפועל, וכי אלמנת ההרתעה יושג גם אם חלק מתקופה ייגוזר על תנאי.

אשר על כן אנו גוזרים על הנאם עונש הרתקה לשנה, מתוכם ארבעה חודשים בפועל והיתרה על תנאי, כך שתקופת התנאי תופעל במקרה שהנאם יעבור עבירה דומה במשך שנתיים מהיום.

כן אנו גוזרים על הנאם כסף בספי ע"ס 7,500 ש"ח בפועל וכסף ע"ס 50,000 ש"ח על תנאי שיופעל במקרה שהנאם יעבור עבירה דומה במשך שנתיים מהיום.

עד אליו ליאון, דין

עו"ד עזרה האזנר, דין